

O mare sărbătoare națională (II)

I dealurile pentru care, în istoria sa multimilenară, a luptat poporul român, și-au găsit împlinire odată cu trecerea la revoluția și construcția socialistă, care au deschis României calea profundelor transformări și împliniri de azi.

În cele trei decenii și jumătate care au trecut de la Eliberare, România a parcurs mai multe etape istorice, de la instaurarea puterii revoluționar-democratice, la victoria socialismului și trecerea la edificarea societății socialiste multilaterale dezvoltate, a cunoscut uriașe înnoiri, care au schimbat radical înfățișarea țării, viața celor ce muncesc de la orașe și sate.

Cucerirea cea mai de preț a acestei perioade a constituit-o înlăturarea claselor exploatare de la cîrma țării și instaurarea puterii clasei muncitoare, aliată cu țărănimea, cu ceilalți oameni ai muncii. Trecerea mijloacelor de producție, a tuturor bogățiilor țării, în mîinile poporului, permite acestuia, devenit stăpîn pe averea socială, pe roadele muncii lui, să-și făurească conștient viitorul.

Dintr-o țară cu un pronunțat caracter agrar, cu o industrie slab dezvoltată și o agricultură înapoiată, România a devenit o țară industrial-agrară, cu o industrie puternică, bazată pe noile cuceriri ale științei și tehnicii, și cu o agricultură în continuă dezvoltare.

Ca urmare a înfăptuirii politicii partidului și sub conducerea lui încercată, acționînd cu forțe unite, oamenii muncii au demonstrat că știu să gospodărească incomparabil mai bine decît clasele exploatare averea națională. Astfel, în anii construcției socialiste, producția industrială a țării a sporit de circa 43 de ori, față de perioada antebelică, iar producția agricolă, de circa 3 ori. De asemenea, venitul național a crescut față de 1938 de circa 13 ori, veniturile reale ale oamenilor muncii sporind din 1950 pînă la începutul acestui an de aproape 6 ori.

Ținînd seama de necesitățile și posibilitățile reale ale României, Partidul Comunist Român a pornit nu numai de la necesitatea vitală de a transforma industria în ramura hotărîtoare a economiei, ci și de la aceea de a crea o industrie modernă, care să permită reorganizarea tuturor ramurilor economiei naționale pe baza tehnicii celei mai avansate pe plan mondial.

Ca ramură conducătoare și dinamizatoare a întregii economii naționale, drept rezultat al politicii de justă repartizare teritorială a forțelor de producție, industria a jucat un rol hotărîtor în progresul economic și social general al României, ducînd la lichidarea unor serioase disproporții economice între diferite regiuni, la apariția unor noi centre industriale, la intensificarea procesului de urbanizare a României, la ridicarea standardului de viață al maselor.

Aplicarea cu fermitate a politicii de amplasare rațională, armonioasă, a forțelor de producție pe întreg teritoriul țării a permis dezvoltarea mai accentuată a zonelor rămase în urmă, creîndu-se condiții, ca întreaga populație să se bucure de roadele construcției socialiste. Este suficient să arătăm că, dacă în 1965 numai trei județe și Capitala realizau o producție industrială de peste 10 miliarde lei, în anul 1980, numărul județelor care realizează o asemenea producție se ridică la 31.

Totodată, așa cum s-a arătat la Forumul agriculturii socialiste, progresul industriei nu se poate realiza în detrimentul agriculturii, ci, dimpotrivă, este necesar să se asigure dezvoltarea armonioasă a tuturor ramurilor economiei naționale, acordîndu-se, în viitor, prioritatea necesară producerii materiilor prime, energeticii, precum și agriculturii — condiție a prosperității poporului.

O rînduirea pe care o făurim astăzi pe pămîntul României a asigurat tuturor cetățenilor patriei exercitarea în fapt a celor mai largi drepturi și libertăți, a creat o democrație nouă, superioară, a cărei continuă adîncire permite participarea directă a maselor, în frunte cu clasa muncitoare, la

intreaga viață politică și socială, la elaborarea și înfăptuirea politicii interne și externe a țării, la conducerea treburilor întregii societăți.

Schimbările intervenite în structura economică și socială, ca și în viața spirituală a poporului nostru, au avut drept rezultat realizarea unei adevărate unități politico-morale a tuturor oamenilor muncii, a întregului popor, pe baza acelorași interese și aspirații fundamentale, în această unitate aflându-se un nesecat izvor de forță al noii orinduirii. Profundele prefaceri care au intervenit în viața spirituală a societății se oglindesc în avântul pe care l-au cunoscut învățămîntul, știința și cultura, tot mai larg accesibile maselor largi, tinerei generații. În anul școlar trecut, populația școlară în învățămîntul de toate gradele reprezenta aproape 25% din populația țării.

România se înfățișează astăzi lumii ca o țară cu un înalt nivel de instruire a populației, cu o creație artistică înfloritoare, cu o intelectualitate numeroasă și valoroasă, capabilă să se adapteze creator la revoluția științifico-tehnică contemporană, să contribuie la îmbogățirea patrimoniului științei, artei, culturii universale.

Măsurile adoptate de partid pentru creșterea nivelului de trai, material și spiritual, atestă în mod grăitor faptul că tot ce se făurește în țara noastră este destinat omului, satisfacerii cerințelor celor ce muncesc, înfloririi multilaterale a personalității umane — țelul suprem al politicii partidului, esența societății socialiste pe care o edificăm în România.

În cronică milenarei existențe a poporului român, Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român s-a întipărit drept piatră de hotar a unei noi epoci în istoria glorioasă a României.

Analiza obiectivă a transformărilor revoluționare din România contemporană evidențiază cu puterea adevărului istoric faptul că, în dezvoltarea socialistă a țării noastre, cele mai mari realizări pe toate planurile creației materiale și spirituale, ca și în afirmarea liberă și demnă a națiunii noastre între națiunile lumii, sînt cele din perioada inaugurată de Congresul al IX-lea, urmat de Congreșele X—XI—XII, perioadă cea mai rodnică în împliniri din întreaga noastră istorie.

Congresul al IX-lea al partidului a deschis epoca de aur a istoriei românești, aureolată de pecetea de geniu a celui mai iubit fiu al poporului român, tovarășul Nicolae Ceaușescu, presedinte al Republicii, marele ctitor al României socialiste, făuritor al noii sale civilizații.

Marile înfăptuiri obținute pe drumul propășirii patriei sînt o confirmare strălucită a justeței politicii Partidului Comunist Român — expresie a aplicării creatoare a adevărilor generale ale socialismului științific la condițiile concrete ale României —, a capacității lui de a uni și mobiliza energiile clasei muncitoare, țărânimii și intelectualității, ale tuturor celor ce muncesc, fără deosebire de naționalitate, în născută operă de construire a socialismului, de edificare a unei Românie moderne, înaintate.

În aprecierea marilor succese obținute de poporul român în această etapă istorică nu se poate, desigur, face abstracție de stadiul de la care am pornit în revoluția și construcția socialismului, de dificultățile subdezvoltării economice, care au trebuit învinse. Partidul nostru este conștient de faptul că mai sînt destule probleme de soluționat pentru înfăptuirea deplină a principiilor socialismului.

Partidul nostru pornește de la faptul că superioritatea socialismului, forța sa, constau în primul rînd în felul cum sînt rezolvate problemele economice, problemele privind condițiile de muncă și de viață ale oamenilor, alte probleme sociale. Iată de ce, inițiind o nouă etapă a dezvoltării societății noastre, aceea a noului plan cincinal, la capătul căruia România va atinge, în linii generale, stadiul de țară mediu dezvoltată, partidul nostru acționează astfel încît să demonstrăm în practică, prin fapte, prin realizări concrete, superioritatea socialismului.

Tot ceea ce partidul și statul nostru propun să realizăm răspunde vocației umaniste, revoluționare a noii orinduirii, dezvoltării multilaterale, libere a personalității umane, valorificării capacităților creatoare ale întregii societăți, ale tuturor oamenilor muncii, pornind de la considerentul că făurirea socialismului se face cu oameni și pentru oameni. Numai cu participarea activă a tuturor oamenilor muncii, la elaborarea și înfăptuirea politicii generale interne și externe a patriei, pot fi găsite cele mai bune soluții pentru rezolvarea oricăror sarcini ale construcției socialiste.

O realizare de însemnătate istorică a politicii partidului și statului, a secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, este soluționarea problemei naționale în țara noastră, pe baza unei concepții clare, profund științifice, umanist-revoluționare, și printr-un ansamblu de măsuri politice, economice, sociale, realizîndu-se deplina egalitate în drepturi a tuturor oamenilor muncii, români, maghiari, germani și de alte naționalități.

Trăgînd învălămintă din lupta sa îndelungată și grea pentru unitatea națională și independența de stat, poporul român, care în decursul istoriei sale a cunoscut consecințele nefaste ale dominației străine și prețul greu al dobîndirii unității și libertății, acționează consecvent pentru dezvoltarea prieteniei și colaborării cu toate țările socialiste, cu țările în curs de dezvoltare, cu țările nealiniat, cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială, militează cu fermitate pentru securitate și colaborare în Europa, pentru dezarmare, și în primul rînd pentru dezarmarea nucleară, pentru lichidarea subdezvoltării și realizarea unei noi ordini economice internaționale, pentru afirmarea principiilor noi de relații între state, pentru edificarea unei lumi mai bune și mai drepte pe planeta noastră.

România, țară care în decursul istoriei a luptat continuu pentru asigurarea independenței și suveranității naționale, se înalță astăzi între popoarele lumii ca o țară a demnității, a progresului, a libertății și democrației, ilustrînd prin faptele și împlinirile sale forța pe care o dobîndește un popor stăpîn pe destinele sale. Datorită succeselor interne, precum și politicii sale externe principale și constructive, România se bucură astăzi în lume de un prestigiu fără precedent în întreaga sa istorie. De la România de odinioară, aservită economic și dominată politic de diferitele mari puteri, izolată, puțin cunoscută și jucînd un rol neînsemnat în viața internațională, s-a ajuns la Republica Socialistă România de astăzi, liberă, independentă și înfloritoare, cu o înaltă autoritate și prieteni pe toate meridianele, respectată și apreciată cu căldură pentru contribuția pe care o aduce la instaurarea unor noi relații între state și a unei noi ordini economice și politice internaționale, pentru prezența sa deosebit de activă și dinamică, pentru cuvîntul său chibzuit și realist în soluționarea problemelor mondiale, în conformitate cu năzuințele popoarelor dornice de pace și libertate.

Unitatea și coeziunea întregului popor, a tuturor fiilor țării, fără deosebire de naționalitate, în jurul încercatei forțe politice călăuzitoare — Partidul Comunist Român — constituie izvorul forței și trăinicie de nezduncinat a orînduirii noastre, garanția apărării și consolidării libertății, independenței și suveranității patriei, a cuceririlor revoluționare obținute prin lupta și munca întregului popor, cheazășia unor noi și minunate victorii pe calea socialismului și comunismului.

Realizînd o deplină concordanță între politica internă și cea externă, între îndatoririle patriotice și cele internaționale, România socialistă situează respectul independenței naționale drept principiu de bază al politicii sale externe, în sensul asigurării independenței proprii, cît și al respectării independenței tuturor statelor lumii. Întreaga politică internațională a României este orientată spre promovarea fermă a principiilor noi de relații între state — respectarea independenței și suveranității naționale, deplina egalitate în drepturi, neamestecul în treburile interne, avantajul reciproc, nerecurgerea la forță sau la amenințarea cu forță. Corespunzînd pe deplin cerințelor obiective ale progresului social, aceste principii sînt de natură să asigure cadrul dezvoltării libere a fiecărei națiuni și, totodată, creșterea încrederii și conlucrării între popoare, democratizarea relațiilor între state, instaurarea unei noi ordini economice și politice internaționale.

Muncind cu avînt și abnegație pentru a da viață grandiosului Program de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, poporul român pășeste încrezător înainte, sub conducerea partidului comunist, spre culmile cele mai înalte ale progresului și civilizației, spre afirmarea plenară a tuturor capacităților sale creatoare.

La scara istoriei, 60 de ani de viață și luptă ai Partidului Comunist Român nu reprezintă o perioadă prea îndelungată. Dar, prin drumul parcurs de popor sub conducerea sa, prin transformările sociale al căror inițiator și organizator a fost, prin uriașa influență pe care a cîștigat-o în societatea noastră, acești ani se înscriu ca o epocă istorică. „*Niciodată în România — arată tovarășul Nicolae Ceaușescu — n-a existat un alt partid politic cu o istorie atît de bogată și glorioasă, care să fi luptat cu abnegație și să fi realizat atîta pentru fericirea poporului român, pentru mărirea națiunii noastre. Partidul nostru s-a născut și a crescut odată cu proletariatul, destinul său este strîns legat de cel al clasei muncitoare, al întregului popor român*”.

Conf. dr. Mircea MUȘAT